

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนา

ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Development of the Buddhist Content-based English Lessons through
Communicative Language Teaching

พลภัทร อภัยโส, บรรจบ ไซติชัย,
กิตติพัฒน์ ทาวงศ์ษา, วันชัย สารียา
และประดิษฐ์ ศรีโนนยาง

Pollaphat Apaiso, Babchob Chotchai,
Khittiphat Thawongsa, Wanchai Sariya,
and Pradit Srinonyang

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากการเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังการเรียนการสอนกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 1 ที่กำลังศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งออกแบบตามเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดของ D. P. Harris และแบบวัดความคิดเห็นของนักศึกษาต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นจากความต้องการของนักศึกษาประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 6 บท ประกอบด้วย Unit 1: Buddhism in Thailand, Unit 2: Wat Srisuddhavasa (Royal Temple), Unit 3: Buddhist Monk Ordination, Unit 4: Buddhist

Sacred Days, Unit 5: Ovadapatimokkha, and Unit 6: Significant Principles of Buddhism. สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการสืบค้นได้ 2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการเรียนบทเรียน ภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีระดับ ความสามารถเพิ่มขึ้นโดยลำดับ โดยเฉพาะในชั้นปฏิบัติซึ่งนักศึกษาได้เลือกจับคู่และกำหนด บทบาทสมมติ (role-playing) ด้วยตนเอง 3. ระดับความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้น เนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มากทุกด้าน โดยด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.98 ด้านสังคม 3.84 และด้านอารมณ์และความรู้สึก 3.78 4. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ควรมีการวัดความสามารถด้านการฟัง การ อ่าน และการเขียนเพิ่มขึ้น ควรจัดให้มีการแข่งขันทักษะทางวิชาการเกี่ยวกับคำศัพท์ทางพุทธ- ศาสนาในชั้นเรียน และควรมีการบูรณาการความรู้ด้านพระพุทธศาสนาเข้ากับรายวิชาภาษา อังกฤษทุกรายวิชา

คำสำคัญ: การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ, บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา พระพุทธศาสนา, การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ABSTRACT

The objectives of the research were 1) to develop the Buddhist contentbased English lessons through the communicative language teaching (CLT), 2) to study the student's English communication competence after learning the Buddhist content-based English lessons through the communicative language teaching (CLT), and 3) to study the student's opinions toward the Buddhist content-based English lessons through the communicative language teaching (CLT). The target group of the research were 18 first-year students studying the subject 'English for Communication and Information Retrieval (GE3003)'. The instruments of the research were the observation form based on D.P. Harris' English speaking competence assessment and Likert's five-point rating scale questionnaire on the student's opinions toward the Buddhist content-based

English lessons through the communicative language teaching (CLT). The statistics used for data analysis were comprised of mean, percentage and standard deviation. The research findings were as follows: 1. The Buddhist content-based English lessons through the communicative language teaching (CLT), comprised of six lessons: Unit 1: Buddhism in Thailand, Unit 2: Wat Srisuddhavasa (Royal Temple), Unit 3: Buddhist Monk Ordination, Unit 4: Buddhist Sacred Days, Unit 5: Ovadapatimokkha, and Unit 6: Significant Principles of Buddhism, were found to be used in lecturing the subject ‘English for Communication and Information Retrieval (GE3003)’. 2. After learning the Buddhist content-based English lessons through the communicative language teaching (CLT), the student’s English communicative competence was found increased simultaneously, especially in the practical level which a pair of students themselves decided to select their own partners and create their own role-playing activities. 3. The student’s opinions toward the Buddhist content-based English lessons through the communicative language teaching (CLT) were found to be overall and in each aspect at a high level. Considered in each aspect, the academic aspect was found to be at a high level of mean (\bar{x} = 3.98), the social aspect (\bar{x} = 3.84), and the emotion and feeling (\bar{x} = 3.78). 4. The recommendations of the research were found that the competence of listening, reading and writing skills should be assessed, the competition of academic skills on Buddhist vocabularies in English classes, and Buddhism should be integrated into all English subjects.

Keywords: Development of English Lessons, Buddhist Content-based English Lessons, Communicative Language Teaching, CLT

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษ ในปัจจุบัน เป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายที่สุดในโลก ซึ่งจากการสำรวจของ Ethnologue (Paul Anthony Jones, 2015) พบว่ามีผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 335 ล้านคน ซึ่ง 225 ล้านคนอยู่ในสหรัฐอเมริกา 55 ล้านคนอยู่ในสหราชอาณาจักร 19 ล้านคนอยู่ในแคนาดา 15 ล้านคนในออสเตรเลีย และ 4 ล้านคนในนิวซีแลนด์ แต่ภาษาอังกฤษก็ยังติดอันดับภาษาที่มีการแพร่หลายมากที่สุดในโลกภาษาหนึ่ง โดยมีผู้ใช้พูดสื่อสารกันในประเทศต่าง ๆ 101 ประเทศในจำนวนนี้มีอยู่ 94 ประเทศที่ใช้เป็นภาษาราชการ หากนับรวมผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือใช้ ภาษาอังกฤษพูดสื่อสารกันบ้าง เชื่อว่าจะมีจำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า 1 พันล้านคน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลใน The Cambridge Encyclopedia of Language (Crystal, 1987) ที่ประมาณการว่า ผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีอยู่มากถึงประมาณ 300 ล้านคน มีผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองอีกถึง 300 ล้านคน แล้วยังมีอีกประมาณ 100 ล้านคนที่ใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างคล่องแคล่ว อย่างไรก็ตามนี้เป็นเพียงประมาณการอย่างต่ำเท่านั้น หากนับรวมไปถึงผู้ที่มีความคล่องแคล่วต่ำลงไป ผู้ใช้ภาษาอังกฤษจะมีจำนวนรวมมากกว่าหนึ่งพันล้านคน และผลการสำรวจขององค์การ UNESCO และองค์การระดับโลกอื่น ๆ ยังได้เน้นให้เห็นชัดยิ่งขึ้นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษได้ถูกใช้เป็นภาษาทางการและกึ่งทางการในประเทศกว่า 60 ประเทศทั่วโลก มีการใช้อ้อยู่ในทวีปทั้ง 6 ทวีป และถูกใช้เป็นภาษาหลักในหนังสือ, หนังสือพิมพ์, สนามบิน, ธุรกิจระดับสากล, การประชุมระดับสากล, วิทยาศาสตร์, เทคโนโลยี, การแพทย์, การทูต, การกีฬา, ดนตรีป๊อป และโฆษณา นักวิทยาศาสตร์สองในสามของโลกเขียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ จดหมายสามในสี่ส่วนในโลกนี้เขียนเป็นภาษาอังกฤษ ข้อมูลในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของโลกอยู่ในรูปของภาษาอังกฤษ รายการวิทยุภาษาอังกฤษมีผู้รับฟังมากกว่า 150 ล้านคนใน 120 ประเทศ เด็ก ๆ กว่า 50 ล้านคนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาเสริมตั้งแต่ชั้นประถม และอีกกว่า 80 ล้านคนเรียนในชั้นมัธยม (ข้อมูลนี้ไม่ได้รวมถึงประเทศจีน) (Forlearn.blogspot. 2550) จากความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2549 อ้างถึงใน สายพิน รุ่งวัฒนกิจ, 2554 : บทคัดย่อ) ได้พระราชทานพระราชดำริถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ว่า “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ในสาขาต่าง ๆ นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน เนื่องจากเป็นภาษาที่ใช้และเข้าใจกันทั่ว

โลก เราจึงควรมีความสามารถที่จะสื่อสารเรียนรู้จากกันได้ดีขึ้น โดยผ่านภาษาอังกฤษซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง และสามารถส่งผ่านความรู้ถึงกันได้ทั่วโลก”

จากจำนวนผู้พูดภาษาอังกฤษที่มีจำนวนมหาศาล และประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ บ่งบอกให้ทราบว่า ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร ซึ่งทุกคนล้วนมีคำตอบที่ชัดเจนอยู่ในใจแล้ว เนื่องจากภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก ปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก เป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก และนับตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน และภาษาอังกฤษเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตู แห่งประชาคมอาเซียนให้ชาวไทยไปมาหาสู่คบค้าสมาคมกับเพื่อนอาเซียนทั้งหลายได้อย่างสมภาคภูมิ เนื่องจากอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” หมายถึง “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน ทุกคนที่ทำงานเกี่ยวกับอาเซียน ทำงานในอาเซียน ทำงานร่วมกับเพื่อนอาเซียน มีเครือข่ายประชาสังคมอาเซียน แสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน มีเพื่อนในอาเซียน และเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน ทุกคนต้องเรียนรู้ และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่ นายกรัฐมนตรี ไปจนถึงชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ฯลฯ ดังนั้น ทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นประตูไปสู่อาชีพการงานที่ก้าวหน้ากว้างไกลในอนาคต ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทำให้ชีวิตมีคุณค่า สนุกสนาน มีสีสัน มีวัฒนธรรมร่วมกันได้เป็นอย่างดี (ชลกาญจน์ ปิงวิริยะรัตน์, 2557) ขณะเดียวกัน สมเกียรติ อ่อนวิมล (2556, หน้า 1) กล่าวว่า “กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า The working language of ASEAN shall be English แปลว่า ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ หมายความว่า ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือ จากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชน

อนึ่ง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมีเป้าหมายหลักเพื่อผลิตนักศึกษาทั้งที่เป็นบรรพชิตและคฤหัสถ์ให้กลายเป็นบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการตามหลักพระพุทธศาสนา ดังนั้นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้จึงต้องมีคุณสมบัติเพียบพร้อมความรู้ ทั้งทางคติโลกและคติธรรม โดยเฉพาะความรู้ที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา เพื่อให้บัณฑิตได้นำเอาความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารขึ้นมาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในเรื่องที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากการเรียน บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังการเรียนการสอน

3. สมมติฐานของการวิจัย

หลังจากที่นักศึกษาได้เรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเพิ่มขึ้น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ซึ่งกำลังศึกษาในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัส GE300 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 18 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) เครื่องมือสำหรับการสร้างและใช้บทเรียน ได้แก่ บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนา ซึ่งนำมาใช้เป็นเอกสารประกอบการสอน มคอ. 3 รายละเอียดรายวิชา และแผนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการค้นคว้า (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 จำนวน 3 แผน

2) เครื่องมือประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการค้นคว้า

3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้วัดผลการเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1) เครื่องมือสำหรับสร้างบทเรียน

1.1) คำอธิบายรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษา รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 ตามที่ปรากฏใน มคอ.2 รายละเอียดของหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559, หน้า 53)

1.2) มคอ.3 รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

1.3) แบบสอบถามความต้องการและความสนใจของนักศึกษาในการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 โดยแบบสอบถามดังกล่าว คณะผู้วิจัยได้นำไปให้

ผู้เชี่ยวชาญตรวจและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข และนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 18 คน ต่อไป

ทั้งนี้ แบบสอบถามความต้องการและความสนใจของนักศึกษาในการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ โดยอาศัยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert's five-point rating scale) กำหนดคะแนน ดังนี้

ระดับ	การแปลความหมาย
5	มีความต้องการในระดับมากที่สุด
4	มีความต้องการในระดับมาก
3	มีความต้องการในระดับปานกลาง
2	มีความต้องการในระดับน้อย
1	มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

1.4) แผนการสอน (lesson plan) ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยรายวิชา รหัสวิชา หน่วยการเรียนรู้ สภาพรายวิชา ระยะเวลา อาจารย์ผู้บรรยาย วัตถุประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา เนื้อหาและกำหนดการสอน สื่อการสอน และการประเมินทักษะการสื่อสาร โดยมีจำนวนแผนการ สอนทั้งสิ้น 15 แผน ตลอดภาคการศึกษา แต่ในการวิจัยครั้งนี้นำมาใช้ศึกษาเพียง 3 แผน และได้นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อนนำมาใช้ประกอบการบรรยาย โดยใช้แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ออกแบบโดยฉัตรเทพ พุทธชูชาติ, พระ. (2549, ภาคผนวก ค. หน้า 120 - 123).

2. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมาจากการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น เพื่อนำมาใช้ในการประกอบการบรรยาย (English for Communication and Information Retrieval) รหัส GE300 ประกอบด้วยบทเรียน ทั้งสิ้น 6 บท ได้แก่ Unit 1: Buddhism in Thailand, Unit 2: Wat Srisuddhavasa (Royal Temple), Unit 3: Buddhist Monk Ordination, Unit 4: Buddhist Sacred Days, Unit 5: Ovadapatimokkha, and Unit 6: Key Teachings in Buddhism. โดยผู้บรรยายได้พัฒนาขึ้นมา และนำมาใช้เป็นเอกสารประกอบการสอนในรายวิชานี้

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคอร์ท (Likert's five-point rating scale) คณะผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข และนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 18 คน โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดคะแนน ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุโข, 2547, หน้า 60)

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4.50 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยนำเอาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการบรรยายรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 โดยให้ดำเนินการตามแผนการสอนเป็นรายสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษา แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลเพียง 3 สัปดาห์ พร้อมทำการวัดผลการเรียนรู้จากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยเป็นแบบประเมินที่ใช้วิธีการสังเกต โดยอาจารย์ผู้บรรยาย ทั้งนี้คณะผู้วิจัยให้นำผลจากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาบันทึกลงในตารางเพื่อทำการประเมินผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับระดับความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในราย วิชา นี้ แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษฯ และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อบทเรียนภาษาอังกฤษฯ โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) การวิเคราะห์ความก้าวหน้าหรือพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยการวิเคราะห์เชิงบรรยาย (data analysis)

5. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและให้ความรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาได้ดี
2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้น หลังการเรียนรู้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

6. อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและให้ความรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาได้ดี โดยเป็นผลมาจาก

- 1) จากคำอธิบายรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชา ภาษา ตามที่ปรากฏใน มคอ. 2 รายละเอียดของหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (หลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559, หน้า 53) คณะผู้วิจัยได้นำมาออกแบบ มคอ. 3 รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

- 2) เพื่อให้การเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาตามบริบทของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ซึ่งก่อตั้งโดยพระธรรมวรลังการ (หลวงปู่ศรีจันทร์ วัณณาโก) และตั้งอยู่ในวัดศรีสุทธาวาส (พระ อารามหลวง) คณะผู้วิจัยจึงได้ออกแบบบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนา ตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยได้ออกแบบสอบถามความต้องการและความสนใจของ

นักศึกษาในการเรียนรายวิชานี้ ซึ่งได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาจนสมบูรณ์ พร้อมกันนี้ได้แจ้งวัตถุประสงค์และเหตุผลที่อาจารย์ผู้บรรยายต้องการนำเอาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาเข้ามาใช้เป็นเอกสารประกอบการสอนในรายวิชานี้แก่นักศึกษา

3) จากแบบสอบถามความต้องการและความสนใจของนักศึกษาในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง ที่สุดเพียง 1 หัวข้อในแต่ละหมวด ยกเว้นในหมวดสุดท้ายที่ได้นำเอามาหลายหัวข้อเนื่องจากเป็นหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และล้วนแต่เป็นหลักธรรมสำคัญ จึงได้นำมารวมกันไว้ในบทเดียว ในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.39$) คณะผู้วิจัยจึงเห็นควรให้บรรจุหัวข้อในหมวดนี้ไว้ในบทเรียน และเมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า ข้อที่ 2. พระพุทธศาสนาในประเทศไทย นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงบรรจุ “พระพุทธศาสนาในประเทศไทย” ไว้ในบทเรียน ในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับสัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) คณะผู้วิจัยจึงเห็นควรให้บรรจุหัวข้อในหมวดนี้ไว้ในบทเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1. วัดศรีสุทธาวาส (พระอารามหลวง) นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงบรรจุ “วัดศรีสุทธาวาส (พระอาราม หลวง)” ไว้ในบทเรียน ในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) คณะผู้วิจัยจึงเห็นควรให้บรรจุหัวข้อในหมวดนี้ไว้ในบทเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1. วันสำคัญในพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงบรรจุ “วันสำคัญในพระพุทธศาสนา” ไว้ในบทเรียน ในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) คณะผู้วิจัยจึงเห็นควรให้บรรจุหัวข้อในหมวดนี้ไว้ในบทเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1. วันสำคัญในพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการอยู่ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงบรรจุ “วันสำคัญในพระพุทธศาสนา” ไว้ในบทเรียน ในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับคำสอนสำคัญทางพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) คณะผู้วิจัยจึงเห็นควรให้บรรจุหัวข้อในหมวดนี้ไว้ในบทเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นราย

ข้อ พบว่า ข้อที่ 1. โอวาทปาติโมกข์ นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงบรรจุ “โอวาทปาติโมกข์” ไว้ในบทเรียน ในด้านเนื้อหาที่เกี่ยวกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา นักศึกษามีความต้องการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) คณะผู้วิจัยจึงเห็นควรให้บรรจุหัวข้อในหมวดนี้ไว้ในบทเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) ได้แก่ ข้อที่ 1. อปัมพาทธรรม ข้อที่ 4. ไตรลักษณ์ 3 ข้อที่ 5. อริยสัจ 4 ข้อที่ 7. เบญจศีล-เบญจ ธรรม และข้อที่ 10. อริยมรรค 8 ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงบรรจุหัวข้อเหล่านี้ไว้ในบทเรียน

4) บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมาจากการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักศึกษาในการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น (English for Communication and Information Retrieval) รหัสวิชา GE3003 และได้นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหา ก่อนนำมาใช้ในประกอบการบรรยาย ประกอบด้วยบทเรียนทั้งสิ้น 6 บท ได้แก่ Unit 1: Buddhism in Thailand, Unit 2: Wat Srisuddhavasa (Royal Temple), Unit 3: Buddhist Monk Ordination, Unit 4: Buddhist Sacred Days, Unit 5: Ovadapatimokkha, and Unit 6: Key Teachings in Buddhism. ในแต่ละบทจะประกอบด้วยแบบฝึกหัดท้ายบท ซึ่งเกี่ยวกับ คำศัพท์ การตอบคำถาม และแบบฝึกหัดอื่น ๆ โดยผู้บรรยายได้พัฒนาขึ้นมาและนำมาใช้เป็นเอกสารประกอบการสอนในรายวิชานี้

5) แผนการสอน (lesson plan) ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยรายวิชา รหัสวิชา หน่วยการเรียน สภาพรายวิชา ระยะเวลา อาจารย์ผู้บรรยาย วัตถุประสงค์รายวิชา คำอธิบาย รายวิชา เนื้อหาและกำหนดการสอน สื่อการสอน และการประเมินทักษะการสื่อสาร โดยมีจำนวน แผนการสอนทั้งสิ้น 15 แผน ตลอดภาคการศึกษา ซึ่งอาจารย์ผู้บรรยายได้ออกแบบแผนการสอน ให้สอดคล้อง กับรายละเอียดรายวิชาที่ระบุไว้ใน มคอ. 2 และ มคอ. 3 แต่ในการวิจัยครั้งนี้นำมาใช้ ศึกษาเพียง 3 แผน และได้นำแบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ออกแบบโดยฉัตรเทพ พุทธชูชาติ, พระ. (2549, ภาคผนวก ค. หน้า 120 - 123) มาใช้ในการประเมิน

2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้น หลังการเรียนรู้อุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นผลมาจาก

1) ในขั้นฝึก ผู้สอนใช้วิธีการถามนักศึกษาเป็นรายบุคคลในขอบข่ายความรู้ตามแผนการสอนที่ 1 และพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยรวมจากการประเมินหลังการเรียนการสอนในแผนการสอนที่ 1 ตามเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดของ D. P. Harris อยู่ระหว่างระดับที่ 1 - 3 คิดเป็นร้อยละ 16.66 - 43.33 โดยอาจจะสืบเนื่องมาจากการบรรจุเนื้อหาการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ซึ่งนักศึกษาไม่มีความคุ้นเคยกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ทำให้ไม่มีความคล่องแคล่วในการพูดคำศัพท์ทางพระพุทธศาสนา

ในการเรียนการสอนแผนการสอนที่ 2 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในขั้นฝึกเพิ่มขึ้นจากการประเมินหลังการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ 2 ตามเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดของ D. P. Harris โดยอยู่ระหว่างระดับที่ 1 - 3 คิดเป็นร้อยละ 26.66 - 50.00 โดยอาจจะสืบเนื่องมาจากการที่นักศึกษาเริ่มคุ้นเคยกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ พระพุทธศาสนามากขึ้นจากการที่ได้เรียนรู้ในแผนการสอนที่ 1 แต่ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดของ D. P. Harris แม้จะอยู่ในช่วงระดับเท่าเดิม แต่ส่วนใหญ่มีความสามารถเพิ่มขึ้น

ในการเรียนการสอนแผนการสอนที่ 3 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาในขั้นฝึกเพิ่มขึ้นจากการประเมิน หลังการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ 3 ตามเกณฑ์การ ประเมินผลความสามารถในการพูดของ D. P. Harris โดยอยู่ระหว่างระดับที่ 1 - 4 คิดเป็นร้อยละ 33.33 - 56.66 โดยอาจจะเป็นเพราะนักศึกษาเริ่มมีการปรับตัวเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา และเริ่มมีความคุ้นเคยในคำศัพท์บางคำมากขึ้นกว่าในการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ 1

2) ในขั้นปฏิบัติ จากการบันทึกประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในขั้นปฏิบัติตามแผนการสอนที่ 1 ซึ่งนักศึกษาได้รับมอบหมายให้จับคู่ทำกิจกรรมบทบาทสมมติ (role-playing activity) โดยพบว่า นักศึกษาแต่ละคนจากแต่ละคู่มิระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 1 - 2 คิดเป็นร้อยละ 23.33 - 46.66 โดยอาจเป็นผลมาจากการที่

นักศึกษาได้จับคู่กันเอง ทำให้บรรยากาศในการพูดคุยระหว่างกันมีความเป็นกันเองมากกว่าการตอบ คำถามของผู้บรรยาย

ในการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ 2 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละคู่ และในแต่ละราย มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยอยู่ระหว่างระดับที่ 2 - 3 คิดเป็นร้อยละ 33.33 - 46.66 โดยอาจจะเป็นผลมาจากความคุ้นเคยกับเนื้อหาและคำศัพท์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา อีกทั้งกิจกรรมบทบาทสมมติ (role-playing activity) ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักศึกษาแต่ละคู่มีความเป็นกันเอง การสนทนาตามบทบาทสมมติที่นักศึกษาได้ร่วมกันออกแบบมาจึงมีความคุ้นเคยและมีความคล่องแคล่วมากขึ้น

ในการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ 3 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละคู่ และในแต่ละรายมีระดับสูงขึ้น โดยอยู่ระหว่าง 2 - 4 คิดเป็นร้อยละ 36.66 - 56.66 โดยอาจเป็นผลมาจากนักศึกษามีความคุ้นเคยในคำศัพท์พระพุทธศาสนาและมีความมั่นใจมากขึ้นในการพูดภาษาอังกฤษ

3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

1) ในด้านวิชาการ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย พบว่า ข้อที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 1. บทเรียนนี้ส่งเสริม ให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะการพูดเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.44$) ข้อที่ 6. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เกี่ยวกับ พระพุทธศาสนา ($\bar{X} = 4.44$) ข้อที่ 8. การตอบคำถามทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.44$) ข้อที่ 9. บทเรียนนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วขึ้น ($\bar{X} = 4.11$) ข้อที่ 5. การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์ทำให้ได้ความรู้เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 10. ข้าพเจ้าได้รับความ รู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 11. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 12. กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 13. กิจกรรมในบทเรียนนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่และเป็นอิสระ ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 7. การถามคำถามของผู้บรรยายทำให้ข้าพเจ้าได้การฝึก ทักษะการฟัง ($\bar{X} = 3.78$) และข้อที่ 4. การ

ทบทวนเรื่องไวยากรณ์เป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนข้อที่นักศึกษาที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 2. กิจกรรมก่อน เข้าสู่บทเรียนทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรียนเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.44$) และข้อที่ 3. การทราบบทสรุป ประสงค์ก่อน เรียนทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรียนเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.44$)

2) ในด้านสังคม นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย พบว่า ข้อที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 17. กิจกรรมในบทเรียนนี้ช่วยให้ทุกคนได้แสดงความสามารถด้านการพูด ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 18. การทำงานร่วมกัน กับเพื่อนช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 14. กิจกรรมในบทเรียนนี้ช่วยให้ข้าพเจ้า และเพื่อนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันมากขึ้น ($\bar{X} = 3.78$) ข้อที่ 15. กิจกรรมในบทเรียนนี้ช่วยให้ ข้าพเจ้าและเพื่อนได้ร่วมกันค้นคว้ามากขึ้น ($\bar{X} = 3.78$) และข้อที่ 16. กิจกรรมในบทเรียนนี้ช่วยให้ ข้าพเจ้าและเพื่อนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันและกัน ($\bar{X} = 3.67$)

3) ในด้านอารมณ์และความรู้สึก นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 23. บทเรียนนี้ทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจในการตอบคำถามเกี่ยวกับพระพุทธศาสนามากขึ้น ($\bar{X} = 4.22$) ข้อที่ 19. บทเรียนนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 22. บทเรียนนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.00$) และข้อที่ 21. บทเรียนนี้ ทำให้ข้าพเจ้าชอบผู้บรรยายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนข้อที่ 20. บทเรียนนี้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นได้ดีขึ้น มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) 5.5 ข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย ดังนี้ 1. ควรจัดให้มีการวัดความสามารถด้านการฟัง การอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น 2. ควรจัดให้มีการแข่งขันทักษะวิชาการเกี่ยวกับคำศัพท์ทางพระพุทธศาสนาในชั้นเรียน 3. ควรมีการบูรณาการความรู้ด้านพระพุทธศาสนาเข้ารายวิชาภาษาอังกฤษทุกรายวิชา

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย ดังนี้

1. ควรจัดให้มีการวัดความสามารถด้านการฟัง การอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น
2. ควรจัดให้มีการแข่งขันทักษะวิชาการเกี่ยวกับคำศัพท์ทางพระพุทธศาสนาในชั้นเรียน
3. ควรมีการบูรณาการความรู้ด้านพระพุทธศาสนาเข้ารายวิชาภาษาอังกฤษทุกรายวิชา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาในด้านอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาการใช้บทเรียนในกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- ฉัตรเทพ พุทธชูชาติ, พระ. (2549). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาพระพุทธศาสนาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, ดิเรก ศรีสุโข. (2537). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Moment in Life โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาริรัตน์ จังหวัดแพร่. วารสารการวิจัยกาสะลองคำ. ปีที่ 5, ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2554. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559). (2559). คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- Harris, D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.

แหล่งที่มาออนไลน์

ชลกาญจน์ ปิงวิริยะรัตน์, (2557). **ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร** [ออนไลน์]. FMCP English Online. (5 กุมภาพันธ์ 2557). แหล่งที่มา : <http://www.fmcpenglish.com/ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2560

สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). **การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตไทยในอาเซียน** [ออนไลน์]. (23 กุมภาพันธ์ 2555). แหล่งที่มา : http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2013/5/2060_5264.pdf สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2560

forlearn.blogspot. (2550). **ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ** [ออนไลน์]. เขียนเมื่อ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 แหล่งที่มา : <http://forlearn.blogspot.com/2007/07/blog-post.html>. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2560

Jones, Paul Anthony. (2015). **The World's Top 20 Languages – And The Words English Has Borrowed From Them** [Online]. Source: <http://mentalfloss.com/article/67766/worlds-top-20-languages-and-words-english-has-borrowed-them>. (July 1, 2017).